ועד כמה עד ארבעין שנין • פי' משנה שהתחיל ללמוד עד ארבעים שנה ולא משנה שטעה כדאמרינן בפ"ק דמסכת ע"ז (דף ח:) ולא נתן ה' לכם לב לדעת עד היום הזה ס"מ לא קאים אינים אדעתייה דרביה עד ארבעין שנין וזה היה ממתן תורה עד מ' שנה

ועד כמה? עד ארבעין שנין, איני והא *רבה אורי: בשורין; ומכות פרושין וכו' ת"ר שבעה פרושין הן פרוש שיכמי, פרוש נקפי, פרוש קיזאי, פרוש מדוכיא, פרוש מה חובתי ואעשנה, פרוש מאהבה, פרוש מיראה פרוש שיכמי זה העושה מעשה שכם פרוש נקפי זה המנקיף את רגליו פרוש קיזאי א"ר נחמן בר יצחק זה המקיז דם לכתלים פרוש מדוכיא אמר רבה בר שילא דמשפע כי מדוכיא פרוש מה חובתי ואעשנה הא מעליותא היא? אלא דאמר "מה חובתי תו" ואעשנה" פרוש מאהבה פרוש מיראה אמרו ליה אביי ורבא לתנא לא תיתני פרוש מאהבה פרוש מיראה *דאמר רב יהודה אמר רב *לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה אמר רב נחמן בר יצחק: דמטמרא מטמרא, ודמגליא מגליא, כי הינא רבה ליתפרע מהני דחפו גונדי, אמר לה ינאי מלכא לדביתיה: אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין אלא מן הצבועין שדומין לפרושין שמעשיהן כמעשה זמרי ומבקשין שכר כפנחס: **מתני'** *ר"ש אומר אין זכות תולה במים המרים ואם אתה אומר הזכות תולה במים המארירין *מרהה אתה את המים בפני כל הנשים השותות ומוציא אתה שם רע על הטהורות ששתו שאומרים – טמאות הן אלא שתלתה להן זכות" *רבי אומר הזכות תולה במים המארירים ואינה יולדת ואינה משבחת אלא מתנוונה והולכת לסוף היא מתה באותה מיתה. *נטמאת מנחתה: עד שלא קדשה בכלי הרי היא ככל המנחות ותפדה ואם משקדשה בכלי הרי היא ככל המנחות ותשרף *ואלו שמנחותיהן נשרפות

האומרת

ועד כמה • מי ראוי להוראה: והא רבה אורי • וכל שעותיו אין אלא מ' כדאמרי' בר"ה (דף יח:) רבה ואביי מדבית עלי קאתו מ': בשורין • אם שוה לגדול העיר בחכמה מותר להורות אע"ג דאינו בר מ' שנה ולא לפי שאין זקן ממנו בעיר: פרוש שיכמי פרוש נקפי פרוש קיזאי פרוש מדוכיא • טולה מפרש להו: מעשה שכם • שמלא שלא לשם שמים לף זה מעשיו להגלתו בגלות שכם שמים: המנקיף רגליו • מהלך בשפלות עקב בלא גדול ואינו מריס רגליו מן הארץ ומתנוך כך מנקף אצבעותיו באבנים: מקיז דם לכתלים • טוטה עלמו כעולם עיניו שלא יסתכל בנשים ומתוך כך מכה ראשו בכותל והדם יולא: דמשפע • הולך כפוף: כי מדוכיא • טוכנא עשוי כמקבת ולשון כפוף: פרוש מה חובתי ואעשנה • למדוני מה עלי לעשות ואעשה: הא מעליותא היא • אם אינו בקי באיסורין ודקדוקי מלות ובא ללמוד: מה חובתי תו ואעשנה • מה לעשות עוד ולא עשיתי ומרלה עלמו כאילו קיים את הכל: פרוש מאהבה: מאהבת שכר המלות (ה) ולא לאהבת מלות הבורא: מיראה • של עונשין שלא מהעל האדם לעשות מאהבת הש"י כאשר לוטו ר' אליעזר ובסוף הש"ל דמטמרא מטמרא כו' • הנסתרות נסתרות מבני אדם והגלויות גלויות ומ"מ לב"ד הגדול כולם גלויות והוא יפרע מן המתכסים בעליותם ומרמין עלמן כפרושין, ואינן פרושין: אל תתיראי מן הפרושין • שהפרושין הין שונאין אותו לפי שהרג מן החכמים הרבה והפך להיות לדוקי כדאמר בקידושין (דף סו:) וכשמת היתה אשתו ירלה מהן שלא יעבירו המלוכה מבניה והיתה אומרת לו לבקש מלפניהם עליה ואמר לה אל תתיראי מן הפרושין שלדיקים הן ולא יגמלך רעה ולא לבניך שלא מטולו להם: ולא ממי שאינן פרושין • שהם אויבי: אלא מן הצבועים • כלומר שאין מראיתם כתולדותם אלא לבועין מבחוץ ואין בתוכן כברס: שמעשיהם כמעשה זמרי • שהן רשעים ומבקשים שכר כפנחס אומרים לברות לכבוד כפנחס ואינה דומה לה לענין לגיעותה: **מתני'** הרי היא כל המנחות • שנטמאו עד שלא קדשה בכלי: ותפדה • ותלא לחולין ומהמעות יקנה אחרת: והשרף • שקדשה קודם הגוף ואינה יולאה עוד לחולין: וכל

(נע"ז יט: איתא רבא ע"פ פרש"י)

(ה) רש"י ד"ה פרוש וכו' שכר המלות. נ"ב עיין ס"פ כשם דף לא:

הגהות הב"ח

גליון הש"ס

גמ' ה"ל שנעה פרושים הן: עיין בירושלמי פ"פ דברכות עגה דמתני' מייב אדם לברך על הרעה:

(ועי' תוספות ברכות יח. ד"ה המוסק וכו' ומס שנ"ם בל"ד)

[שיין לדף שאמ"ז]

[לקמן כח.]

ל א מיי' פ"ג מה"ל ה"ח הלכה ה ופ"י מה"ל תשובה הלכה ה סמג עשין יב טוש"ע י"ד סימן רמו סעיף כ:

לא ב מיי' פ"ג מה"ל סוטה הלכה כ:

לב ג ד ה מיי' שם פ"ד הלכה יד:

נוסחא מגנב

ג פרוש - מגלי עולם

תוספות שאנץ

בשורין אם שוה לגדול שבעיר בחכמה מותר להורות אע"ג דאינו בר מ' שנה או שאין בעיר זקן הימנו ל"ה מעשה שכם שמלו שלא לשום שמים אף זה עושה מעשיו להגאה כדי שיכבדוהו בני אדם ולא לשום שמים ל"ה: המנקף את רגליו מהלך בשפלות עקב בצד גדול ואינו מניף רגליו מן הארץ ושתוך כך מנקף אצבעותיו באבנים: דמשפע כי מדוכיא בתנא שהיא עשויה כמקבת וראשו כפוף: פרוש מה חובתי ואעשנה • למדיני מה לעשות ואעשה • פרוש מאהבה פרוש מיראה וקשה דמשמע דלא הא למעליותא. ולקמן בס"פ כשם משמע דהוי מעליותא דאמר הנהו תרי תלמידי דהוי יתבי קמיה דרבא הד אמר אקרוון בחלמי וישמהו בך אוהבי שמך והד אמר אקרוון בחלמי מה רב מיבך אשר צפנת ליראיך • אמר להו רבא תרייכו רבנן אתן אלא מי מאהבה ומי מיראה אלמא משמע דמעליותא הוא • וצ"ל דהוי עניני מאהבה ומיראה הוי והבא ה"פ פרוש מאהבה שכר שמתרחם אם לא תתמלא תאותו ופרוש מיראה כאדם שיראה מרבו הוואל לכבודו שלא יקפיד עליו אבל פרוש מאהבה יצוה כאשר צוה ה' אלהיו וסוף השכר לבא וכן מיראת יצוה הוי מעליותא ביותר עוד יש פרוש מאהבה ומיראה דהוי מעליא כגון נותן צדקה בשביל שיחיו בניו ובנותיו ואינו מתחרט כשלא באו תאותו והיינו פרוש מאהבה ופרוש מיראה ענשין שלא יהו בניו ובנותיו ב"כ הי מעליותא כיון שאינו מתחרט ופירושא דהבא מאהבת ומיראה מיירי כשמתחרטין אם לא תמלא תאותן דהשתא הוי תרתי גונא דמאהבה ומיראה למעליותא זה למעלה מזה כדפי' והשלישי דהבא אינו מיב אבל מכל מקום יעשה כו' • והא דאמר בירושלמי פירושא פרוש מאהבה כאברהם פרוש מיראה כאיוב צ"ל דהו לן על תלמוד שלנו אך ק' מההיא דאמר בפ' הרואה מפני מה גרים מעונים בזמן הזה ר' יוסי אומר לפי שאין עושין מאהבת המקום אלא מיראת עונשין ולא היו חוששין לעשות אם לא דוראגים מן העונשין כי ביותר קשה להם להכנס בעול המצות ל) ולפי' הוי גרישותא כיון דאין מקבלין עליהן של מלכות שמים מאהבה ועל ידי יסורין באין עליהן לעולם יעסוק אדם בתורה שלא לשמה ל"ל יגאי מלכא לדביתהו אל תתיראי מן הפרושין ס"ה שהיתה אשתו יראה מן הפרושין ב) שלא יגמ"ל עליך רעה ולא לבניך שלא דמאו להם ולא ממי שאינן פרושין לפי שהן אוהבי אלא מן הצבועין מראיתם כתולדותם אלא צבועין מבחוץ ואינו דפרושין לענין צביעותא

נוסחא

מה תנאים את נכות תולה במים המרים

נוסחא

הלכות הקטורות המנחות

1. נלמאות המנחה

2. מנחות הנשרפות

ל) לפי ל"ל ו"ל דמ"מ הוי גרישותא . ב) וא"ל שלא תהיה מכם שלא יגמלך רשע .